

PLANOWANIE SUKCESU

Część I: Przegląd

Pismo Święte uczy, że powinniśmy służyć Panu od młodości (Koh 12,1), pracując co sił (Koh 9,10) i pilnie (Prz 14,23; 2 Tes 3,8). Ponadto mamy szukać rady Pana we wszystkim, czego zamierzamy dokonać (Prz 3,5).

Kiedy szukamy rady Pana, On kieruje naszymi krokami (Prz 3,6). To Boże prowadzenie jest ważne dla właściwego prowadzenia rodziny wraz z mądrym współmałżonkiem danym nam przez Pana (Prz 19,14; 2 Kor 6,14-15).

Jednak nawet jeśli czynimy wszystko właściwie, wiara w Boże prowadzenie może zostać poddana próbie nieprzewidzianych okoliczności, które nie sposób wyjaśnić z ludzkiego punktu widzenia i które wymykają się spod naszej kontroli. Takie próby zdarzają się jako trudności w życiu małżeńskim, utrata majątku lub zdrowia oraz śmierć bliskich (Koh 5,13-14; Hi 2,2-8). Możemy być wdzięczni Panu, że prowadzi nas i podnosi mimo tego rodzaju trudności i nieszczęść (Joz 1,9; J 16,33; Hbr 13,5). Jeśli trudy życia czegoś nas uczą, to z pewnością gorzkiej lekcji, iż życiowe sukcesy i materialny dostatek, choć dobre i pożądane, mogą nam zostać odebrane bez ostrzeżenia. Tak więc z biblijnego punktu widzenia bogactwo i majątek nie są wystarczającą miarą sukcesu. Zadolenie z życia (Prz 15,16; 1 Tm 6,6,8), służenie Panu z radością (Łk 1,47; Ps 126,3) i zaufanie Bożej opatrności (Mt 6,24-34; Ps 37,25) to najwięksi skarby w doczesnym życiu.

Kiedy Bóg darzy nas materialnym dostatkim, oczekuje, że będziemy Go czcili z tego, co nam daje (Prz 3,9-10). Jako odbiorcy obfitych darów Bożych, musimy pamiętać, że prawdziwe powodzenie nie zależy od bogactwa, nawet jeśli to bogactwo jest darem Bożym. Prawdziwe powodzenie mamy wtedy, kiedy dochowujemy Bogu wierności jako Jego szafarze, bez względu na okoliczności, w jakich przyszło się nam znaleźć. W dostatku czy przeciwnościach, zdrowiu czy chorobie, musimy być wierni aż do śmierci, aby ostatecznie odziedziczyć koronę żywota (Ap 2,10).

Część II: Komentarz

Sukces w życiu można definiować na różne sposoby, w zależności od płaszczyzny odniesienia czy przekonań dominujących w kulturze. Kiedy sukces mierzy się wyłącznie dobrami materialnymi czy ludzkimi osiągnięciami, jasne jest, że płaszczyzną odniesienia jest zeświecczone postrzeganie rzeczywistości. Długie życie i materialny dostatek są jednymi z błogosławieństw Bożych wymienionych w *Piśmie Świętym* (Prz 3,16), ale dobra te nie zawsze są osiągalne w tym świecie.

Nawet wielu ludzi żyjących w krajach o wysokim statusie ekonomicznym doświadczają trudów i bezsensu życia wskutek grzechu i uczynków ciała (Ga 5,19-21). Jezus przyszedł, by dać nam „życie w obfitości” (J 10,10). Jego droga prowadzi do prawdziwego sukcesu.

Warunki prawdziwego sukcesu

1. Bóg na pierwszym miejscu. Sukces w naszym materialnym i duchowym życiu zależy od tego, czy stawiamy Boga na pierwszym miejscu (Mt 6,33; Pwt 28,1-14). Bóg wzywa nas, byśmy przestrzegali Jego przykazań, aby mógł uczynić nas świętym ludem (Pwt 28,9) jako tych, którzy są nazwani Jego imieniem (Pwt 28,10). Przy pomocy materialnych błogosławieństw pragnie wywyższyć swój lud i swoje imię pośród narodów (Pwt 28,1; Ml 3,12).

Nasze zrozumienie rzeczywistości nie jest doskonałe. Niejedna droga wydaje się nam dobra, ale taka nie jest (Prz 16,25). Tak więc potrzebujemy zaufania do Pana, aby prowadził nas Jego ścieżkami (Prz 3,5-8).

2. Pilność. W *Piśmie Świętym* pilność to cecha tych, którzy są pracowici, biegli w działaniu i dobrze przygotowani (hebr. *mahir*; Prz 22,29). Inne znaczenie pilności to bystrość, czujność i skupienie (hebr. *harutz*) pracownika, który efektywnie wykonuje swoje zadania (Prz 13,4). Tak więc pilna osoba to ktoś, kto działa sprawnie i kompetentnie. Lenistwo i próżniactwo nie mieszczą się w definicji sukcesu.

3. Powodzenie i uczciwość. Józef odnosił sukcesy, bo Pan był z nim (Rdz 39,2-5). Słowo przetłumaczone w tym fragmencie jako „wiodło się” (hebr. *tsalah*) znaczy dosłownie „przeć naprzód”, „przynosić zyski” i „być dobrym”. Józef nie zachowywał się jak ofiara okoliczności, nie był bierny, ale „parł naprzód” i brał sprawy we własne ręce. Wykorzystywał nadarzające się okazje, zawsze radząc się Pana, dzięki czemu był dobry w tym, czego się podejmował.

Ponadto Józef znalazł przychylność w oczach Potyfara, który ufał mu w pełni i powierzył mu zarządzanie całym swoim domem. Zakres tej odpowiedzialności wskazuje, że Józef był nie tylko dobry w tym, co robił, ale był także prawy, uczciwy i godny zaufania. Świat potrzebuje ludzi takich jak Józef we wszystkich sferach życia.

„Najbardziej brak na świecie ludzi uczciwych, nieprzekupnych, niezakłamanych i czystych w najgłębszych zakamarkach serca i duszy. Ludzie tacy nie obawiają się nazwać grzech po imieniu, a sumienie ich jest wierne obowiązkowi, jak igła magnetyczna biegunowi północnemu. Ludzie ci staną po stronie sprawiedliwości, choćby niebios przeminęły” (Ellen G. White, *Wychowanie*, wyd. 2, Warszawa 2010, s. 41).

4. Zrozumienie ograniczeń doczesnego sukcesu. Często zdarza się, że ludzie definiują sukces wyłącznie w kategoriach materialnych błogosławieństw, nie biorąc pod uwagę ważniejszych, niematerialnych darów, takich jak zdrowie, radość, zdrowe więzi społeczne i rodzinne czy dobra praktyka modlitewna.

Niestety, rzadko się zdarza, by ktoś posiadał wszystkie te błogosławieństwa jednocześnie. Co gorsza, te dary są niejednokrotnie poświęcane w imię świeckiego sukcesu. Dlatego lepiej jest mieć mniej dóbr materialnych, a przy tym bać się Pana, niż mieć wielki majątek, a przy tym zmartwienia i nieszczęścia (Prz 15,16, zob. także Koh 4,6).

Człowiek, który dorabia się wielkiego bogactwa, z pewnością może posiadać wiele cennych rzeczy (Koh 10,19). Jednak są rzeczy, których nie można kupić, takie jak wolność i pokój w radowaniu się tym, co się posiada (Koh 5,19), oraz dar Ducha Świętego (Dz 8,20) z jego owocem sprawiedliwości (Ga 5,22).

Sukces w postaci dużego majątku i uprzywilejowanej pozycji społecznej niekoniecznie czyni człowieka lepszym, a nierzadko daje pole pokusom (1 Tm 6,9-10).

Ponadto sukces materialny jest niepewny. Zdarzają się dobra materialne szkodliwe dla tych, którzy je posiadają. Do tego każdy majątek można nagle stracić (Koh 5,13-14). Nierzadko chęć posiadania pieniędzy staje się celem sama w sobie i nie ustaje nawet wtedy, kiedy człowiek nie jest już w stanie cieszyć się tym, co osiągnął (Koh 4,6-8). Co gorsza, zgromadzony majątek może wpaść w ręce ludzi, którzy na niego nie pracowali (Koh 6,2).

Przykłady sukcesu

1. Sukces i mądrość. Jedno ze słów użytych w *Biblii* w znaczeniu życiowego powodzenia (hebr. *sakal*) można przetłumaczyć jako „dobry sukces”, „bycie mądrym” i „mądre rozumienie”. Słowo to jest użyte w kontekście zdobycia Kanaanu przez Jozuego (Joz 1,7-8) oraz w odniesieniu do Dawida, który toczył zwycięskie bitwy (1 Sm 18,5.14-15). Wszelka mądrość i doświadczenie, które prowadzą do prawdziwego sukcesu, pochodzą od Boga (Prz 9,10). Ta biblijna prawda może być powodem, dla którego to samo słowo (*sakal*) w powyższych przykładach może być tłumaczone zarówno jako mądrość, jak i jako sukces.

2. Sukces w małżeństwie i rodzinie. Małżeństwo i rodzina są zależne od mądrych i odnoszących sukces (hebr. *sakal*) współmałżonków, a zatem mądra (*sakal*) żona jest darem Pana (Prz 19,14). Z drugiej strony, głupi mężowie, tacy jak Nabal (1 Sm 25,25), przez swoją arogancję doprowadzają do nieszczęścia.

Cenną lekcją ważnych życiowych zasad dotyczących małżeństwa może być dla nas historia poszukiwania żony dla Izaaka. Abraham ufał Bogu, iż znajdzie on żonę dla jego syna (Rdz 24,7). Sługa Abrahama w odpowiedzi na wiarę swojego pana pilnie szukał odpowiedniej narzeczonej, prosząc Boga o prowadzenie (Rdz 24,12). Izaak w tym czasie także spędzał czas sam na sam z Bogiem i modlił się gorliwie (Rdz 24,63), aby Bóg wybrał mu odpowiednią małżonkę. Chrześcijanie mają obowiązek modlić się o mądrych i rozważnych (*sakal*) współmałżonków, aby założyć stabilną i szczęśliwą rodzinę.

3. Sukces w każdej sytuacji. Bóg pragnął otworzyć niebiańskie okna i błogosławić Izraelitów, abyarli naprzód i rozwijali się (hebr. *aszar*), by zgodnie z Jego planem stać się błogosławieństwem dla wszystkich narodów. To błogosławieństwo było zależne od wierności narodu w dziesięcinach i darach (Ml 3,10-12). W greckim przekładzie *Starego Testamentu* dokonany przez Judejczyków (zwanym *Septuagintą* i oznaczanym symbolem *LXX*) słowo „szczęśliwi” zostało oddane greckim słowem *makarioi*, które oznacza „błogosławieni” lub „szczęśliwi” (Ml 3,12). To błogosławieństwo miało zwrócić uwagę wszystkich narodów na Boga Izraela.

W Ośmiorgu Błogosławieństw Jezus identyfikuje szczęśliwych (gr. *makarioi*) w Jego królestwie jako ubogich w duchu, cichych, miłosiernych, czyniących pokój i zachowujących czystość serca (Mt 5,1-9). Jezus wskazuje też inną grupę szczęśliwych ludzi (*makarioi*) - tych, którzy są prześladowani i fałszywie oskarżani ze względu na Niego (Mt 5,10-11), jak również tych, którzy znoszą próby i uciski za wiarę (Jk 5,11).

Z drugiej strony, choć wielu ludzi czyni wszystko poprawnie, z niewyjaśnionych przyczyn doświadczają nieprzewidzianych trudności - nieszczęść, chorób, bankructwa i śmierci bliskich - które poddają ich wiarę surowej próbie. Cierpliwość, z jaką ludzie ci stawiają czoło takim próbom, nie tracąc przy tym wiary, stawia ich w szeregu błogosławionych i szczęśliwych, uważanych za ludzi sukcesu przez Boga, podobnie jak Hiob (Jk 5,10-11). Ludzie ci odnoszą życiowy sukces, gdyż dochowują wierności Bogu bez względu na okoliczności (Ap 2,10).

Tak więc Bóg chętnie błogosławi nas materialnymi dobrami, ale nie zawsze tak się dzieje z powodu nieznanych nam sytuacji w wielkim boju między dobrem a złem (Hi 1,8-22). (Zob. Ellen G. White, *Rozsądne szafarstwo*, Warszawa 1999, s. 133).

Jednak dzięki łasce możemy odnosić życiowy sukces w najważniejszym egzystencjalnym wyzwaniu, jakim jest stawianie Boga zawsze na pierwszym miejscu (Mt 6,33).

Część III: Zastosowanie

Poproś uczestników lekcji, by na głos przeczytali poniższe cytaty, a następnie omówcie razem pytania zamieszczone pod cytatami.

Pozorny sukces. „Zło tylko pozornie zwycięża” (Ellen G. White, *Wychowanie*, wyd. 2, Warszawa 2010, s. 77).

- Jak możemy przestać dręczyć się pozornym sukcesem ludzi, którzy nie boją się Boga (Ps 73,2-20)?

Pozorna porażka. „Nasze staranne plany nierzadko zawodzą, aby Boże plany dla nas mogły zostać skutecznie wykonane. W przyszłym życiu zrozumiemy zawilości i tajemnice doczesności, które drażniły nas i rozczarowywały, odbierając nam nasze najgłębsze nadzieje. Zrozumiemy również, że jednym z największych błogosławieństw dla nas było to, że Bóg odmawiał nam spełnienia niektórych naszych modlitw i nadziei” (Ellen G. White, *Our High Calling*, s. 318).

- Jak te słowa pocieszają nas, kiedy doświadczamy straty, niespełnionych oczekiwań i zawiedzionych nadziei w tym życiu? Jak myśl wyrażona w powyższym cytacie pomaga nam, kiedy niepokoją nas pozorne porażki wierzących (1 Kor 13,7; 1 P 1,6-7; 1 P 4,16)?

Zasady prawdziwego sukcesu. „Nie ma dziedziny w ucziwie prowadzonych interesach, w której by Biblia nie dawała rzeczowych wytycznych. Jej zasady pilności, uczciwości, oszczędności, umiaru i czystości są tajemnicą prawdziwego sukcesu” (Ellen G. White, *Wychowanie*, wyd. 2, Warszawa 2010, s. 95).

- Dlaczego biblijne zasady sukcesu są tak ważne (Koh 7,12, Prz 3,13-18)?
- Jak możemy cieszyć się społecznym i finansowym sukcesem nie tracąc wiary i nie padając ofiarą umiłowania mamony (Mt 6,33; 1 Krn 29,14-16; Prz 3,9-10)?